

er sidste Aars med Held gennemførte »Hungerstrejker«, der har ført til dette. —

En Mand overfalder Indenrigsministeren med Piskeslag.

Hr. Hugh Franklin, der fornylig tilføjede Indenrigsminister Churchill nogle Piskeslag, skriver bl. a. følgende i *Votes for Women*:

»Naar en Mand er Skyld i, at der tilføjes Kvinder legemlig Overlast, naar han ydermere aabent fornærmer disse Kvinder og lyver om dem bag deres Ryg, — saa fortjener denne Mand Prygl.

Naar en Mand foraarsager, at andre Mænd behandles brutalt, naar han bagtaler dem og opgiver Ting om dem, som han véd er usande, — saa fortjener denne Mand Prygl.

Og naar en Mand, der gør begge Dele, ikke kan straffes ad almindelig Vej, saa er efter min Mening den Tid kommen, da andre maa tage Loven i deres Haand.

Jeg anser Hr. Churchill for at have gjort sig skyldig i hvert af disse Klagepunkter. Jeg bestemte mig derfor til at straffe ham paa den eneste Maade, der stod aaben for mig.«

Breve til

Redaktionen af »Votes for Women«.

Vi gengiver et enkelt af de mange Breve, der findes aftrykt i Bladet, og som giver En et Indtryk af, hvor alvorligt engelske Kvinder tager paa Sagen.

»Ærede Redaktion. Jeg vedlægger en Anvisning paa 5 £ til Fondet. Vilde De ikke henlede Deres Læses Opmærksomhed paa den Lærdom, vi Kvinder i Syd Wales tilegner os gennem den forskellige Maade, hvorpaa Mænd og Kvinder behandles, naar de har handlet mod Landets Love. — De stedlige Blade her er fyldte med Beretninger om den Vold, der øves af de strejkende Kulgravere. Der ødelægges for Tusinder og atter Tusinder. Mange Heste dør af Sult og paa Grund af underjordisk Oversvømmelse. Over halvtreds Politibetjente er bleven mishandlede og tilføjede større eller mindre Saar. Men ikke en eneste Arrestation er foretaget. Der paalægges de Skatteydende store Udgifter i Anledning af den ekstra Politi- og Militærstyrke, man holder parat, og som — det er ingen Hemmelighed — har Ordre til intet at foretage sig.

Naar man derefter betragter de stemmeretsløse Kvinders Sag, staar man overfor en hel anden Tingenes Tilstand. En fredelig Deputation adsplittes. Man kaster Kvinderne voldeligt frem og tilbage, fængsler dem og idømmer dem langvarige Fængselsstraffe.« — — —

Redaktøren af »Votes for Women«.

den talentfulde, kloge og stenrige Mrs. *Pethick Lawrence* slutter en ledende Artikel med følgende Ord:

»Til Trods for den Vold, vi har været Genstand for, til Trods for vore Hospitals- og Fængselsophold, er der en Fryd og Glæde over Bevægelsen, som ingensinde tidligere. Triumfsangen lyder i vore Øren. Vi gaar fremad til dens Toner. Aldrig var vi saa stærke, aldrig saa sikre i vor Sag. Nye Medlemmer — nye Tilhængere — slutter sig til os Dag for Dag. Vore Arbejdere er fyldte med Mod. Vi har smagt Magten. Vi kender vor egen Styrke og Fjendens Svaghed. Vi vinder frem over hele Linien. Enhver Soldat i vore Rækker har indgravet i sit Hjerte følgende Ord af Hannibal, der gik tværs over Alperne: »Hvor der ingen Vej findes, der baner jeg mig en.«

Et Forsøg.

Mange af D. K.'s Medlemmer, men vel især dem, der har haft de ledende Stillinger i Hovedstyrelsen og i Kredsstyrelserne, har sikkert ofte følt, hvor svært det var at faa Kvinderne i adskillige Samfundslag i Tale, navnlig opad og nedad. Her i Aarhus har vi D. K.'s Venner i alt Fald følt en bristende Evne i den Retning i mange Aar, og vor »lille Søster«, som Fr. A. Høstrup i sin Tid døbte den Kreds af Kvindevalgretsforeningen, der dannedes her for tre Aar siden, har ogsaa faaet at føle, hvor svært det er at samle til Flok under Kvindernes Fane.

Efter at nu disse to Foreninger i den Tid, de har arbejdet Side om Side, dels i Forening, dels hver for sig gennem enkelte agitatoriske Foredrag har søgt at vække Forstaaelse af og Interesse for Kvindesagen, og efter at de paa samme Maade gennem hele Foredragsrækker har givet